

for Frisenvold Laksegaard. Den højtærede Minister mente, at de 2 bestaaende Privilegier, der nu vare i Udøvelse, dreves ved Sidestrømme og ikke ville kunne hindre Ørred- og Laksefiskeriet, som denne Lov stræber at sikre, og deri giver jeg ganske den højtærede Minister Ret. Saaledes som Brødrene Ovesens 2 Fiskegaard, som der her er Tale om, ere beliggende, ere de efter min Mening ganske uden Interesse for nærværende Sag, og det vil være ganske unødvendigt at træffe Foranstaltninger i Retning af dem. Noget andet gælder formentlig med Hensyn til det slumrende Privilegium, som Randers Kommune ellers Randers Havnevesen er i Besiddelse af. Det er et Privilegium, som i den sidste Aarrække har været lejet for nogle faa Kr. om Aaret af Frisenvold Laksegaard, og som vistnok vil kunne erhverves for en Bagatel, nu da det ikke er noget værd. Hvad det vil koste senere hen, naar Fiskeriet er ophjulpet, saaledes at det bliver noget værd, skal jeg ikke udtale mig om, men det vilde vistnok være meget heldigt, om man havde afløst det allerede den Gang, man erhvervede Frisenvold Laksegaard. Da man erhvervede denne, var det med de Rettigheder, som Privilegiet førte med sig, og som Ostensfeld i det hele taget havde, og derimellem var, hvis jeg ikke tager meget fejl, tillige en Lejeret over det Privilegium, som Randers Kommune eller Randers Havnevesen havde, en Lejeret, for hvilken Vederlaget som sagt var nogle faa Kr. om Aaret. Naar den højtærede Minister mener, at dette Privilegium er ganske uden Værdi for Fremtiden og dets Anvendelse ganske upraktisk, kan jeg ikke give ham Ret deri. Den højtærede Minister mente, at efter de bestaaende Strømforhold vilde det ikke kunne anvendes efter den nugældende Ret, men det er ikke ganske rigtigt. Den Fiskegaard, som Randers Kommune har drevet, har den drevet paa den ene Side mellem de 2 Broer, hvor der, saavidt jeg husker efter Besøg paa Stedet, er en Ø midt i selve Aaen. Kommunen har saa haft sin Laksegaard ikke i den Del af Løbet, som befares af Prammene, men i den Del af det, som er imellem Øen og den anden Strandbred, det vil altsaa sige Halvdelen eller Trediedelen af Strømløbet, hvor der gaar Strøm og kan være Opgang af Laks lige saa vel som i den anden Del. Det er altsaa virkelig et aktuelt Spørgsmaal, og jeg vil atter henstille til den højtærede Minister, at vi, medens Privilegiet er billigt, da det endnu ikke er

noget værd, søge at erhverve det, for at det ikke en Gang i Tidens Løb skal volde samme Hindringer og Misærer, som nu Frisenvold Laksegaard i flere Aarhundreder har voldt.

Sluttelig maa jeg udtale min Aerkendelse af det gode Samarbejde, der har fundet Sted mellem Udvalget, Landbrugsministeren og de tilkaldte sagkyndige Videnskabsmænd angaaende denne Sag, og mit Haab om, at det maa føre til det Resultat, at der opnaas en heldig Løsning af dette nu flere Aarhundreder gamle Stridsspørgsmaal.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg skal tage Spørgsmaalet om den Fiskegaard, som tilhører Randers Havnevesen, under nærmere Overvejelse. — Jeg har i øvrigt bedt om Ordet, fordi jeg glemte at omtale et Punkt, som jeg dog ønsker at sige nogle Ord om. Det er Spørgsmaalet om denne Grime, som var ret vidtløftig til Forhandling forrige Gang, da Lovforslaget var til 2den Behandling. Jeg udtalte mig den Gang stærkt imod Bestemmelsen om Tiladelse til, at Laksedrivrignen maatte være saavel med som uden Grime, og jeg bebudede, at jeg i saa Henseende vilde stille Ændringsforslag. Naar jeg ikke har gjort det, er det efter Konference med den ærede Ordfører, og særlig fordi det ærede Medlem for Thisted (Trolle), hvem jeg betragter som specielt sagkyndig paa dette Omraade, ikke har støttet mig i saa Henseende. Da hele Udvalget stod enigt, har jeg for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen undladt at stille Ændringsforslaget her til 3die Behandling. Men jeg maa dog udtale, at jeg vedblivende nærer store Betæneligheder ved at tillade et saa stærkt affiskende Redskab, som dette vil blive, naar Lovforslaget vedtoges — altsaa Laksdrivrignen med eller uden Grime — et Redskab, som vil kunne fange alle baade store og smaa Laks og Ørreder. Jeg nærer vedblivende Betæneligheder ved at give Tiladelse til et saadant Redskab, saa meget mere som det er min Overbevisning, at dette Redskab vil komme til at slæbe langs ad Bunden og derfor ikke giver Rognen den tilstrækkelige Ro. Jeg maa derfor paa dette Punkt forbeholde mig min Stilling efter Forhandlingen med det andet Ting.

Ordføreren (Alf. Christensen): Jeg maa meget beklage, at den højtærede Minister har fundet sig foranlediget til atter at drage Grimespørgsmaalet frem, da det